

προδοσία } Proditio Dema.
προδοσις }

Mori, Mortem obire.

τελευτᾶν.

Mori, Mortem oppetere: vt,

Isoc. ad Demon. τὸ μὲν τελευτῆσαι πάντων ἢ περὶ ἐρομένη καὶ
πέκειναι. *Fatali necessitate omnibus moriendum est.*

Idem, ἡ δικαιοσύνη τοῖς τελευτῆσαι δόξαι ὡς σκευάζει. *Fi-
stia vita defunctos reddit celebres.*

ὡς μοίρας. *Mori ante fatum.* *Isoc.*

τελευτᾶν

τελεῖν

μεταμάττειν

κατασφύρειν

κατελύειν

ἐκλιπεῖν

ἀποφύγειν

Mori, vitam cum morte commutare,

Mortem oppetere. *Isocrati vilitatissima*

sunt.

τὸ βίον

Isocrat. in Basil. Ὁρῶ δὲ Ἰσραηλῆας τὸ βίον ἐτελεύτησε. *Orpheus*
discerptus obit.

Idem, de permutat. ἵνα μὴ ἀκλεῶς τὸν βίον τελέσῃαν. *Ne in gloriam*
mortem obirent.

Idem in Archid. τότε Ἡρακλῆς μετήμαξε τὸν βίον, θεὸς ὅκ θνητὸν γέ-
γονός. *Tunc Hercules vitam cum morte commutavit, inter deos*
relatus.

In verbo μεταμάττειν nonnunquam accusatiuus βίον diffi-
mulatur: vt,

Polyb. Ἀντιγόνην μεταμάττειν. *Cum Antigonus vitam cum*
morte commutasset.

Plutar. τὸ εἰλεῖν τὸν μεταμάττειν ἐστέργειν. *Mortuum vel vita*
functum diligere & amare.

ὡς ἀποθνήσκειν τὸ πατρός, vel ὡς τὸ πατρός ἀποθνήσκειν. *Pro pa-*
tre mori. *Xen.*

Lycurg. τὰ ζῶα ἐπὶ πένανθ' ἰδεῖν ὡς τὸ νεώτατον ἀποθνήσκειν.

γῆρα τελευτᾶν τὸν βίον. *Senio confectum mori.* *Isoc.*